

There are no translations available.

Emlékszel az első gyerekkori mozi élményedre? Van kedvenc filmed?

Ha a fenti kérdésekre nemmel válaszol a kedves olvasó, akkor nyugodt szívvel lapozzon el

erről az irományról. Ez a pár sor csak azok érdeklődésére tarthat számot, akik valaha bele tudtak feledkezni egy-egy fénnel megfestett történetbe, legyen az romantikus vagy éppen rejtélyekkel teli, talán hátborzongató, esetleg rekeszizmokat vagy könnycsatornáinkat próbára tevő.

Közülünk vajon hányan képzeltük magunkat a mozivásznon hőseinek és hősnőinek helyébe, rózsaszín ábrándokat szőve a filmművészet napos oldaláról? Nehéz eldönteni, mi a vonzóbb: maga a szerep vagy a karaktert megformáló kedvenc színészünk, esetleg a történet, amibe ideig-óráig teljes átéléssel tudunk belefeledkezni? Jöttem már ki moziból, hogy egy szót nem bírtam kiszorítani magamból és megesett, hogy napokig csak a megnézett film körül jártak a gondolataim.

A filmvilághoz számos személyes kapcsolódási pontot lehet találni, de ez idáig még soha nem invitáltak olyan jelmezbálra, ahol a mozi valamelyik szereplőjét felelevenítve maskarázhattam volna. Miután ősszel pont került a bál tematikájának i betűjére, a sikeres lebonyolítás érdekében elsőként a Templomdobi Tánc Klub tette meg pergő lépéseit. Szülők és tanárok – összesen 18-an- hétről-hétre finomították a koreográfiát, válogatták a zeneszámokat. A próbák hangulatát egy szóval nem is lehet összefoglalni, vidámság, öröm, készülődés izgalma jellemezte. Egy-két órára mindenki maga mögött hagyta a hétköznapiakat, a tánc és a kreativitás kerülhetett a fókuszpontba.

Február 1-én aztán elérkezett a fellépés napja. Ezt nem csak a táncklub tagjaira értem, hanem minden egyes résztvevőre. A beöltözés egyben egy szerep is, én azt tapasztaltam, hogy valódi átváltozásoknak lehettünk szemtanúi. Igazi karneválhangulat uralkodott a V8 uszoda éttermében. A bált a Spirit Brothers énekegyüttes nyitotta, majd Sandokan alias Zoli bácsi koreografálta csapat lelkes tagjai léptek a templomdombi nagyérdemű színe elé. Felcsendültek részletek olyan ismert filmmusicallekből, mint az Ének az esőben, West Side story, Grease, Cabaret, Hair, de még a Macsakafogó című rajzfilmből is hallhattuk az egyik betétdalt. A próbák nem voltak hiába, a közönségre is átragadt a táncosok lelkesedése, nagy tapssal jutalmazták a produkciót.

A bemelegítés után a megérdemelt vacsora következett, majd az osztályok versengése, mely több formában és módon is zajlott. Minden könnyedség mellett, ne feledjük, a bál célja, hogy az iskola alapítványának részére bevételt képezzen és nem mellesleg az osztályok csapatszellemét is erősítse. A leginkább tetre kész osztály idén is a vándorkupa őrzőjévé válhatott. Egyéni megmérettetésben azok vehettek részt, akik ízlélobimbóink támogatását édes és sós süteményekkel biztosították. A jelmezverseny zsűrije is bőkezűen osztogatta frappáns jelzőket és az okleveleket.

Idén ismét Márti néni és Kati néni osztálya nyerte a vándorkupát, bizonyítva, az osztály továbbra is olyan összefogásra képes, mint egy évvel korábban.

E sorok írója köszönettel adózik a szervezőknek, támogatóknak, résztvevőknek, mindenkinek, aki akár egy gesztusnyi figyelmet szánt arra, hogy a jótékonysági bál ismét ilyen remek hangulatban teljen és az alábbi eredménnyel zárjon. A bál bevételét az iskola 25. évfordulójának méltó megünneplésére szánja az iskola.

Kívánom, hogy mindenki vérmérséklete és lehetőségei szerint használja ki a báli szezont, kapja még el a farsang farkát, a templomdombi hagyományt jövőre is folytatjuk!

Benkő Kriszta (Kiss Sana és Kiss Boldizsár anyu)